

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΘΑΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

10 ΔΕΠΤΑ 10

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΝΑΦΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἑτησίᾳ Δρ. 6

» » ἑξάμηνος »

Ἐξωτερικοῦ ἑτησίᾳ Φρ. 10

» » ἑξάμηνος » 6

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

• Ο ἔμπρησμός τῆς Ρώμης ἐπὶ Νέρωνος (μετὰ εἰκόνων), ὑπὸ Ernest Eckstein. — Ἡ κατάκτησις τοῦ βορείου πόλου, ὑπὸ Φ. Π. — Ὁ ὄρκος (συνέχεια καὶ τέλος), ὑπὸ Γ. Μ. — Ἡ Σωσάννα Ραμώ, ὑπὸ Maurice de Fos, (μετάφρασις μετὰ εἰκόνων). — Τὸ ὥρολόγιον τοῦ θανάτου. — Ἡ ὑπερβολὴ ἐν παντὶ πράγματι. — Ἀγγλικὸν ἀνεῦμα. — Ἐπιστημονικὸν παίγιον. — Αἱ κληρώσεις τῆς φύσεως. — Ἀνταποκρίσεις τῆς φύσεως. — Γνωστοποιήσεις.

Ο ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΕΠΙ ΝΕΡΩΝΟΣ

ΥΠΟ

ERNEST ECKSTEIN

Περὶ τῆς πυρκαϊῆς τῆς Ρώμης καὶ τῶν αἰτίων αὐτῆς πολλοὶ ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μῦθοι ἐξυφάνθησαν. Τὴν σήμερον ἔτι διδάσκεται ἐν ταῖς σχολαῖσις ὅτι αὐτὸς ὁ αὐτοκράτωρ Νέρων ἐθήκε τὸ πῦρ παρὰ κληθεῖς εἰς τοῦτο εἴτε ἐκ

ἐντριβῆς ἀμφιβάλλει, ὅτι τὸ περὶ τῆς κλοσσιαίας πυρπολήσεως τῆς Ρώμης ὑπὸ Νέρωνος ἱστορήματα οὐ μόνον ψευδῆ εἶνε, ἀλλὰ καὶ τὸ παραδοξότατον ἴσως πάντων τῶν ἐπινοηθέντων κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἐπιλείπει ἡμᾶς ὁ χρόνος ἐὰν ἠθέλομεν καταλέξει πάσας τὰς ὑπὲρ τῆς γνώμης ταύτης λεπτομερείας. Τὸ πανθομολογούμενον ὅτι ὁ Νέρων κατὰ τὴν ἐκρηξὴν τοῦ πυρός διέτριβεν ἐν Ἀντίῳ, ἔσπευσε δὲ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ρώμην ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ ἐπάρχου, ὅπου αὐτοπροσώπως διηύθυνε τὰς πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός ἐργασίας, δύναται νὰ θεωρηθῇ οὐχὲ ἰκανῶς ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα τῆς ἀθωότητός του, διότι δυνατόν νὰ ὑπέκρυπτε προμελετημένον σχέδιον. Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις, δι' ὧν αἰρεται πᾶσα ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν. Ὁ Νέρων ἐχθρὸς ἀσπονδὸς ἀπάσης τῆς ῥωμαϊκῆς ἀριστοκρατίας, ἥτις ἐπέβουλευετο διαρκῶς αὐτόν, εἶχεν ὡς μόνον στήριγμα τὸν τὸν λαὸν καὶ εἰς αὐτὸν ἐπεδαψίλευε πᾶσαν εὐνοίαν. Τὴν κραυγὴν τοῦ ὄχλου ζητοῦντος παρ' αὐτοῦ ἄρτον καὶ θεῶματα, ἐθεώρει σπουδαιοτέραν, ἢ τὰς σοβαρὰς παραστάσεις σεβα-

Τὸ θέατρον Μαρκελλῆ.

Ὁ Φόρος.

Τὸ Καπιτώλιον καὶ ὁ ναὸς τοῦ Διὸς.

Ο ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

κτηνώδους σκληρότητος εἴτε ἐκ ψυχικῆς παραζάλης πρὸς κατακλῆσιν τῶν ἐκνευρισμένων αἰσθήσεων του διὰ τοῦ θεάματος καταστροφῆς μηδέποτε ὀφθείσης. Οἱ ἀρχαιολογοὶ ὅμως ἔκτοτε διημφισβήτησαν τὸ ἀκριβὲς τοῦ μυθώματος τούτου. Ἴδιως δὲ μετὰ τὰς ἀναμφιλέτους ἀποδείξεις ἃς προσήγαγε γερμανὸς λόγιος — ὁ Ἑρρίκος Σίλλερ — οὐδεὶς τῆς ἱστορίας

σμίων γερουσιαστῶν καὶ ἀρχόντων. Τὴν εὐνοίαν τοῦ λαοῦ πάντοτε ἐπιζητεῖ, ἐνῶ μέλη ἐγκριτα τῆς ἀριστοκρατίας ἠδύνατο ἄνευ αἰτίας νὰ ὑβρίσῃ διὰ τῶν λέξεων τούτων «Σὲ μισῶ διότι εἶσαι συγλητικὸς». Τίς δὲ διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς 24 Ἰουλίου περιῆλθεν εἰς ἀπελπισίαν, εἰς ἀπόγνωσιν καὶ παραφροσύν; Αὐτὸς οὗτος ὁ λαὸς, ὁ μόνος πάντοτε σύμμαχος

του αυτοκράτορος απέναντι του εκάστοτε εκδηλουμένου μίσους. Και αυτός ο εύφημος αυτοκράτωρ, ο εμφανώς επιτιθέμενος εναντίον των πατριών, διότι εγίνωσκεν ότι είχαν υπέρ αυτού τὸν ὄχλον καὶ τὸν στρατόν, αὐτός ο Κλαύδιος Νέρων θα ἦτο τόσο μακρός, ὥστε ν' ἀποκόψη ἰδίαις χερσὶ τὸν κλάδον ἐφ' οὐ ἴστατο; Γενικῶς λέγεται ὡς βέβαιον, ὅτι οὗτο ὁ αυτοκράτωρ εἶναι οὗτο αυτοκρῆς τῆς πυρπολήσεως τῆς Ρώμης. Ἡ γνώμη ὅμως αὕτη ἐπὶ τεκμηρίων μόνον στηρίζεται, δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον ὅτι ταύτην διέδωκαν τὸ μὲν οἱ προστάται τὸν ἀναίτιως καταδικασθέντων χριστιανῶν, τὸ δὲ οἱ ὁπαδοὶ τῆς τρομερῆς ἐκείνης συνωμοσίας τοῦ Πείσανος, ἧτις τότε πυρετωδῶς ἐπιτρέτετο κατὰ τοῦ Νέρωνος καὶ ἧτις ἀργὰ ὕστερον κατελύθη διὰ τῆς καταστροφῆς συνωμοστῶν τινῶν.

Φαίνεται μοι δὲ καλόν, νὰ διηγηθῶ τὴν συμβῆσαν τότε καταστροφήν καθ' ὃν τρόπον ἐχω διηγηθῆ αὐτὴν ἐν τῷ μυθιστορηματί μου, ἐν ᾧ ο Κλαύδιος Νέρων, ὁ παραδοξότατος πάντων τῶν Ρωμαίων αυτοκρατόρων, ἀναδεικνύεται ἥρωις. Πρέπει δὲ νὰ πράξω τοῦτο, μιμούμενος τὸ περιφανὲς ὑπόδειγμα τοῦ ἐκ Φραγκφούρτης φιλοσόφου, ὅστις, ἀφοῦ διηγεῖτο τι καθ' ὡρισμένον τρόπον, τοῦτο πάλιν διὰ νέων λέξεων καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ἱπανελάμβανε. Δύναμαι δὲ νὰ ἀκολουθήσω τὸ ὑπόδειγμα τοῦτο ἐνταῦθα μετὰ μειζονος εὐχερείας, διότι τὸ μυθιστορηματί μου ἐκεῖνο, προϊόν τῆς ἐλευθέρως φαντασίας, εὐρίσκειται ἀκριβῶς συμφωνῶν πρὸς τὰ συμπεράσματα τῆς νέας κριτικῆς.

Ἢτο — οὕτω ἀρχεται τὸ ἕνατον κεφάλαιον τοῦ τρίτου τόμου τοῦ μυθιστορηματός μου — θεός. Οἱ πλοῦσοι καὶ οἱ ἐξοχοὶ τῶν πολιτῶν ἀπὸ πολλοῦ ἡδὴ χρόνου εἶχον μεταβῆ εἰς τὰ θερινὰ ἐνδιατήματα τῶν. Ὁ αυτοκράτωρ διέμενε μετὰ τῆς αὐλῆς του ἐν Ἀντίψ. Ἡ Ρώμη τὴν ἡμέραν ἐφαίνετο ὡς ἀπονεκρωθεῖσα. Μόλις μίαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐπληροῦντο τὰ ἐνοπιώλια ἐξ ἡμίγυμων φιλοποτῶν καὶ τὰ κηπάκια τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως, ὅπου εἰς τὰς δροσερατέρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους ἐτελοῦντο ἀγόνες σφαῖρας καὶ δίσκου, ἐπληροῦντο ἀπὸ πλήθους ζητούντων ἀναψυγὴν, καὶ τὸ ὅποιον ἐξηπλωμένον ἐπὶ τοῦ χορτοῦ ἐτρογεν ἄρτον καὶ ὀπώρας ἢ συνέρρεεν εἰς τὰς δημοσίας κρήνας. Μετ' ὀλίγων αὖ κλίμακας τῶν δημοσίων κτιρίων, τὸ προαύλιον τοῦ ναοῦ τοῦ Κρόνου, ἡ περιφερῆς εἰσόδος τοῦ Καπιτωλίου, ἡ κιονοστοιχία τοῦ Ἀγρίππα, συνέλονται εἰπεὶν πᾶς ἀξιοσημείωτος τόπος ἀναπαύσεως, κατελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ νυστάζοντος πλήθους, διότι οὗ ὕπνος ἦτο ἀνυπόφορος εἰς τὰς στενάς καὶ πληκτικὰς κατοικίας του. Χιλιᾶδες ἀνθρωπίνων σωμάτων ἐδρασιζόντο εἰς τὰ καθαρά τοῦ Τιβέρεως ὑδάτα· τὸ πλῆθος δὲ τῶν λουομένων ἔφθανε μέχρι τῶν ἀποβαθρῶν τοῦ Ἀβεντίνου, ἐν ᾧ οἱ πλοῖαρχοι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν γενικὴν νάρκην καὶ ὑπνηλίαν, διέτασσον ν' ἀποβιβασθῶσαν ἐπὶ τῆς ὄχθης τὰ ἐμπορεύματα, ὅπως φθάσωσι πρὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὰ Ὄστια ὅπου ἦτο ὁ ἀσφαλέστερος λιμὴν τῆς Ρώμης.

Ἐκεῖ κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης καὶ παραλλήλως τοῦ ἱπποδρομίου εὐρίσκονται μεγάλα οἰκοδομήματα καὶ ἀποθήκαι ἰδίως δὲ ἐλαίου καὶ αἴτου.

Ὁ ἥλιος τῆς 24 Ἰουλίου ἔδυσεν ἐν μέσῳ αἵματοχροῶν ἀτρίδων. Βρεῖα καὶ θερμὴ ἀτμόσφαιρα ἐπέειξε τὴν παγκόμιον πόλιν, ἐνᾷ ἀφ' ἑτέρου οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον πνεῦμα ἀνέσμου ἔπνεεν, ὅπως δροσίση αὐτὴν. Ὑψηλὰ ἐκεῖ, ὑπεράνω πῶν κορυφῶν τοῦ Κυρινελίου ἔλαμπεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ ἀμύδιος λάμψις ἐξησηνημένης ἀστραπῆς.

Τότε, τὴν δευτέραν ὥραν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου εἶδεν ὁ περιδείης πλοῦθμος ἀπὸ τῆς στέγης σιτοβολῶνός τινος τοῦ Ἀβεντίνου λόφου ἀναθρώσκουσιν τὴν πρώτην λάμψιν τῆς πυρκαϊκῆς.

« Πυρκαϊὰ », ἡ κραυγὴ αὕτη, κραυγὴ τρόμου διεδίδετο ἀνα τὰ ἐκτεπληγμένα πλήθη. Πυρκαϊὰ ἐν τῷ διαμερίσματι ἐκείνῳ τῆς πόλεως μετὴν ἑπικρατούσαν θερμότητα ἦτο μέγας κίνδυνος καὶ οὐδεὶς ὑπῆρχε μὴ ἐννοῶν τοῦτο. Καὶ πρὶν ἢ ἡ εἰδησις τῆς πυρκαϊκῆς φθάσῃ εἰς τὸ πλῆσιον διαμέρισμα, ὑψοῦντο ἡδὴ οὐρανομήκειαι, αἱ φλόγες τῶν κατομένων οἰκίων πρὸς τὸ στερέωμα.

Ἀργὰ ἔφθασαν ἐπὶ τόπου οἱ πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς σταλέντες. Βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐργάζοντο, ὅπως κατεδαφίσωσι τὰς οἰκίας, τὰ παραπήγματα καὶ πᾶν ὅ,τι ἐφαίνετο ἀπειλούμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὅπως οὕτω ἀπομονώσωσι τὴν ἐστίαν αὐτοῦ. Ἢδὴ ἐκαίοντο αἱ ἀποθήκαι τοῦ ἐλαίου. Τὸ πύρινον βευστόν ἐρρεεν ὁμοιον πρὸς τὴν λάβαν τῆς Αἴτνης, φέρον τὴν καταστροφήν πρὸς τὸ νοτιανατολικὸν μέρος τῆς πόλεως... Πύριναὶ γλώσσαι ἐξετείνοντο ὑψηλὰ, πολὺ ὑψηλὰ πρὸς τὰ σιωπῶντα ἄστρα, ἅτινα ἐβλεπον ὅ,τι μέχρι τοῦδε δὲν εἶχον ἰδεῖ ἀφ' οἰοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχει ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, πυρκαϊῶν δηλονότι πόλεως δύο ἑκαταμμυρίων.

(Ἔπειτα συνέχεια)

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΠΟΛΟΥ

Ἡ προσοχὴ ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς ἡμετέρας σφαῖρας, ἰδίᾳ τοῦ γεωγραφικοῦ, φέρεται ἀπὸ τινος λίαν παραδόξως πρὸς δύο τολμηρὰς ἐκδρομὰς αἰτινες μέλλουσι νὰ γείνωσι λίαν προσεχῶς, ἢ μὲν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ βορείου πόλου, ἢ δὲ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ νοτίου.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ δύο αὗται ἐκδρομαὶ γίνονται ὑπὸ συνθήκας πολὺ τολμηρὰς καὶ ἐν μέσῳ τῆς καταπληκτικῆς προόδου τῶν τεχνῶν καὶ θετικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ καθ' ὃν ζῶμεν αἰῶνι, θεωροῦμεν καθήκον νὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις πᾶν ὅ,τι σχετικὸν ἐξ Εὐρώπης πορίζομεθα. Καὶ ἐν μὲν τῷ παρόντι φύλλῳ θέλομεν ἀναφέρει τὰ τοῦ ἔκπλου πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ βορείου πόλου, ἐν δὲ τῷ ἀμέσῳ προσεχῆ τὰ τοῦ ἔκπλου πρὸς τὸν Νότιον πόλον.

Τὰς δύο ταύτας διατριβάς λαθόντες προσφάτως παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ ἐξ Εὐρώπης, ἀνδρὸς διασήμου καὶ ἐπιστήμονος δεινοῦ, ὅστις λίαν συνήθως θέλει φιλοδορεῖ ἡμᾶς διὰ τοιούτων καὶ ὀλων νέων καὶ ἰνδιαφερουσῶν ἐπιστημονικῶν διατριβῶν, μεταφερόμεν ἐν μεταφράσει ταύτας μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς σαφηνείας ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Φύσεως».

« Πάντες ἴσως γνωρίζουσι τὸ γνωστὸν τολμηρὸν ταξίδιον, ὅπερ ἐπεχείρησε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ μέσου τῆς Γροιλανδίας, τῆς κειμένης μετὰ τῆς θήκης καὶ ὁδοῦ παραλλήλου, ὁ Νορβηγικὸς δόκτωρ Fridtjof Nansen, συνοδουόμενος ὑπὸ τριῶν συμπατριῶν του, καὶ ὅτι ἐνῶ τὸ κοινὸν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀνακάλυψης τῆς Βοραιο-Ἀνατολικῆς διόδου ὑπὸ τοῦ βαρόνου Nordenskiöld, ἐν ἔτει 1878—79, ὀλίγην προσοχὴν εἶδεν εἰς τὰς πρὸς τοὺς βορείους πόλους ἐκδρομὰς, ἐν τοσούτῳ ἄμα τῇ ἐπιπόνησίν του ἕνεκεν εὐρώπην, ὑπεδέξατο αὐτὸν μετ' ἀπειρών καὶ θερμοτάτων φιλοφρονησεων, ὁ δὲ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἀπέδωκεν αὐτῷ ἀνταξίους τιμὰς καὶ διπλώματα.

Τοῦτο ἀνεθάρρυνε πολὺ τὸν δόκτορα Nansen, ὅστις ἀνέλαβε νέαν ἐκδρομὴν ἀνά τὸν Ἀρκτικὸν Ὄκεανόν, καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐποπτείαν καὶ διεύθυνσιν προσεχεδιάσθησαν καὶ προητοιμάσθησαν ἤδη ἐν Νορβηγίᾳ καὶ ἐν Δανιαρχίᾳ, ὅλα τὰ χρειώδη.

Ὁ ἔκπλους οὗτος μέλλει νὰ ἀρχίσῃ λίαν προσεχῶς, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου Ἰουνίου, δι' ἀτμοπλοίου τινος ἐπὶ τούτῳ στερεῶς κατασκευασθέντος.

Θὰ πλεύσῃ κατὰ πρῶτον ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Spitzberg (1) ἢ τὴν γῆν τοῦ Φραγκίσκου—Ιωσήφ, καὶ ἐντεῦθεν ὁ Nansen θὰ εἰσχωρήσῃ, ὅσον ἢν αὐτῷ περισσότερον ἐπικτὸν πρὸς τὸν Βόρειον πόλον. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ ὑπὸ τῶν πάγων, ἡ πορεία θὰ ἐξακολουθήσῃ δι' ἐλκθῶρων (ὀχμημάτων ἄνευ τροχῶν, συρμένων ἐπὶ τῆς χιόνος, ἀτρίχων ἁμαξῶν), ἐφ' ὧν θέλουσι τοποθετηθῆ ἑλαφραὶ τινες λέμβοι διὰ πᾶσαν παρουσιασθησομένην περίστασιν καθ' ἣν θὰ ἡναγκάζετο ὁ Nansen νὰ πλεύσῃ ἐκεῖθεν τῶν πάγων πρὸς τὸν βορειον πόλον.

(1) (Γερμ. spitz κέντρον καὶ berg, ὄρος) Κυκλάδες οὐχθουνοὶ τοῦ κατεψυγμένου Ὄκεανοῦ ἀνευρεθείσας παρὰ τοῦ Ἀγγλοῦ Villonghby πρὸς ἀνατολὰς τῆς Γροιλανδίας (τῆς Κλωρέτδας), τῷ 553. Ἰσχύει ἐκεῖ ὑπερβολικὸν ψῦχος, ἀρτοὶ, τάρανδοι, ψάλια καὶ ἄλλα μέγιστα κήτη.

Ὁ Δόκτωρ εὗρεν ἤδη πλείονας ἢ ὅσους ἐχρειάζετο συνταξιδιώταις, αἱ δὲ συνδρομαὶ αἱ απαιτούμεναι διὰ τὰ ἐξόδα τῆς τολμηρῆς ταύτης ἐκδρομῆς ὑπερέβησαν πρὸ πολλοῦ τὰς 500,000 φράγκα.

Ἡ ὁδὸς τὴν ὅποιαν θ' ἀκολουθήσῃ ὁ ὑποκινητὴς τοῦ ταξιδίου τούτου εἶναι ἐκείνη ἣν προέγραψαν ἀπὸ καιροῦ ὄλοι οἱ νορβηγοὶ, σουηδοὶ, γερμανοὶ καὶ ἀυστριακοὶ γεωγράφοι. Ὁ δόκτωρ Αὐγουστος Peterman θεώρησε τὴν ὁδὸν ταύτην ὡς τὴν μόνην παρέχουσαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας πιθανωτέρας. Ὁ διάσημος γεωγράφος Γότβριν εἶναι εἰς μεταξὺ τῶν φρονιμῶν, ἐν πεποιθήσει, εἰς τὴν ὑπαρξίν, παρὰ τῷ βορείῳ πόλῳ, θαλάσσης ἐλευθέρως, ἄνευ πάγων, καὶ ἢν δύναται τις νὰ φθάσῃ πορευόμενος πρὸς βορρᾶν τῆς Εὐρώπης.

Δὲν εἶναι δὲ τοῦτο ἔλαφρὰ τις ὑπόθεσις εὐλιμμένη ἀδασίμως, διότι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀξιόπιστοι διερευνηταὶ παρετήρησαν εἰς μεγάλα πλάτη τὰ κύματα τοῦ Ἀρκτικοῦ Ὄκεανοῦ ἐκτεινόμενα ἀκωλύτως πρὸς τὸν πόλον.

Κατὰ τὸ 1854 ὁ Ἀμερικανὸς Kane διήλθε τὴν 80ην παραλλήλων, πρὸς βορρᾶν τῆς θαλάσσης τοῦ Βαρφίνου (1) καὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Σμιθ.

Ὁ δὲ ὑποπλοῖαρχος αὐτοῦ Morton ἠτύχησε νὰ στήσῃ ἐπὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου Ἀνεξαρτησία, καὶ ἐν 81° 17' πλάτους, τὴν σημαίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἐν ἀπόπτῳ θαλάσσης τινος ἀνοικτῆς καὶ εὐρυχωροῦ. Ἀφ' ἑτέρου δύο συμπατριῶται τοῦ Kane, ὁ Hager, ὅστις κατόρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς 81° 35' πλάτους τῷ 1861, καὶ ὁ Hall ὅστις ἀφίκετο εἰς 82° 16' τῷ 1871, εἶδον ὡσαύτως τὸν Πολικὸν Ὄκεανὸν ἐλευθέρως ἄνευ πάγων ἐκτείνετον τοῦ πορθμοῦ τοῦ Σμιθ καὶ τοῦ στενοῦ Kennedy.

Ὁ δὲ Nordenskiöld, ὅστις διεχείμασεν ἐν Spitzberg ἐν ἔτει 1868, πρὸς βορρᾶν τῆς 80ης παραλλήλου, εἰδήλωσεν ὅτι ἡ θάλασσα κατὰ τὸ πλείστον μέρος τοῦ ἔτους εἶναι ἐντελῶς ἀπηλλαγμένη τῶν πάγων.

Τῷ 1871 οἱ Αὐστριακοὶ Payer καὶ Weyprecht εἶδον τὸν Ὄκεανὸν ἐλευθέρως σχεδὸν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Spitzberg, ἔνθα ἀνεκάλυψαν τρία ἔτη μετὰ ταῦτα τὴν γῆν τοῦ Φραγκίσκου—Ιωσήφ, ὑπὸ τὴν 82ην παραλλήλων.

Τέλος δὲ, θαλάσσαις τις εὐρεῖαι ἀνεγνωρίσθη πρὸς βορρᾶν τῆς Σιθηρίας (2) ἧτις εἶναι ἡ καλουμένη Πολυγία τῶν Ρώσων, δι' ἧς ὁ Γάλλος Γουστάβος Lambert ἤλπιζε νὰ φθάσῃ τὸν βορειον πόλον, ὅτε ἔπεσεν ὑπὸ τὰς σφαῖρας τῶν γερμανῶν ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου τοῦ 1870—71.

Τῷ 1827, ὁ ἀγγλος πλοῖαρχος Parry ἀνῆλθεν ἐπὶ ἐλκθῶρων μέχρι 82° 45' πλάτους, μετὰ τῶν Spitzberg καὶ τῆς Γροιλανδίας, (3) ἀλλὰ παρασυρθέντος τοῦ ἐφ' οὗ ἐπέβαιεν ὀχηματός, πρὸς νότον, ἐν ὄρα τῆς διασπάσεως τῶν πάγων (παγετορραγίας), ἡναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκτοτε, δύο μόνον τοιαῦται ἐκδρομαὶ ἐπλησίασαν ἐπὶ μέλλον τὸν βορειον πόλον, διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Σμιθ, χωρὶς ὅμως νὰ φθάσωσι τὴν ἐλευθέρως θαλάσσαν. Τῷ 1876, ἐν μέλῳ τῆς ἐκδρομῆς τοῦ ἀγγλοῦ πλοῖαρχου Nares, ὁ ὑποπλοῖαρχος Markham, κατόρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι 83° 20' πλάτους, ἐκείθεν τῆς Γροιλανδίας, καὶ τῆς γῆς τοῦ Grinnel. Ὁ δὲ ὑποπλοῖαρχος Lookwood σύντροφος, τοῦ ἀμερικανοῦ πλοῖαρχου Greely, ἐφθασε τῷ 1882 ἐπὶ τῆς Γροιλανδικῆς ἀκτῆς, τὸ βορείοτερον σημεῖον ἔνθα ἀνῆλθε ποτε ὁ ἄνθρωπος, ἥτοι τὸ 83° 24' πλάτος. Οὗτος ὡς καὶ ὁ Markham ἐπέβεθαίωσαν, ὅτι ὁ Ὄκεανὸς ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ πάγων πρὸς βορρᾶν. Οἱ δύο οὗτοι τολμηροὶ διερευνηταὶ εἶχον φθάσει 700 χιλόμετρα σχεδὸν ἀπὸ τοῦ πόλου, χωρὶς νὰ παρατηρήσωσι τὴν ἐλευθέρως θάλασσαν, πιθανῶς διότι δυνατόν ἦ ἔκτασις ταύτης πρὸς νότον νὰ μεταβάλλεται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

(1) Βαρφίνος (Γουλιέλμος), περίφημος πρῶτος Ἀγγλος καὶ ἀστρονόμος δεινός, πολλὰκις διαπέλασε πρὸς ἀνεύρεσιν διεξόδου εἰς τὰς Τυταρικές θαλάσσας. Καὶ οἱ μὲν χάρται αὐτοῦ ἀπωλόθησαν, σώζονται δ' αἱ ἐπιμερίδες, περιέχουσαι σπουδαίας παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς μαγνητικῆς βελόνης. Τούτου καὶ κώλυος τις ἐκέλευε φέρεται τὸ ὄνομα, καὶ νῆσοι.

(2) Σιθηρία, τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς Ἀσιατικῆς Ρωσίας, πρὸς νότον τοῦ παγετώδους, εἴτε κατεψυγμένου Ὄκεανοῦ πρὸς βορρᾶν τῆς ἀνεξαρτήτου Τυταρίας, Μογγολίας καὶ Μαντούριας, πρὸς ἀνατολὰς δὲ τῶν Οὐραλίων Ὄρεων. Κάτοικοι 2,000,000. Κλίμα κατεψυγμένον.

(3) Γροιλανδία (πρασίνη γῆ) μετὰ τῆς θαλάσσης τοῦ Βαρφίνου πρὸς Δ. καὶ τοῦ βορείου Ὄκεανοῦ, πρὸς Ν. καὶ Α. τὸ ἀρκτ. μέρος τῶν Ἀγγλῶν, ἐξ ὅ' ἄλλα παρὰ τὴν Δανίαν κτλ. Κάτοικοι 21,000 πάντες Ἔσκιμοι (Esquimaux): τόπος ἄγρος φαλαγγῆς.

Ἐκ πρώτης ἀπόψεως, νομίζει τις, ὅτι τὰ ἄκρα τοῦ γήινου ἄξονος πρέπει νὰ ἦναι ἐπὶ μέλλον κατεψυγμένα, ἢ αἱ πλησιέστεραι αὐτοῖς χώραι, καὶ ἐν τούτοις ἢ ὑπαρξῆς θαλάσσης ἐλευθέρως πάγων ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἦ ἐναντία τοῖς διεπτουῖν τὴν ἡμετέραν σφαῖραν φυσικοῖς νόμοις. Ὡς δὲ συμβαίνει καὶ ἐν τοῖς μαγνητικοῖς πόλοις, οἱ κατεψυγμένοι πόλοι οὐδὲλως συσχετίζονται πρὸς τοὺς τῆς Γῆς, διότι αἱ ψυχρότεραι χώραι τοῦ βορείου ἡμισφαίριου φαίνεται ὅτι κείνται πρὸς τὴν 80ην παραλλήλων, ἐν τῷ ἀμερικανικῷ ἀρκτικῷ ἀρχιπελάγει καὶ ἐν βορειοανατολικῷ μέρει τῆς Σιθηρίας, ἔνθα παρετήρηθη ὅτι ἡ θερμοκρασία κατέρχεται μέχρι τοῦ 76° ἑκατονταβάθμου κάτωθεν τοῦ μηδενικοῦ.

Ὁ,τι δὲ ἰδίως καθίστησιν ἐπίσης πιθανὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς ἐλευθέρως θαλάσσης, εἶναι καὶ ἡ ἰσχυρὰ μετωλόθησις τοῦ θαλασίου ρεύματος Gulf—Stream, ὅπερ ἀφοῦ θερμάνῃ τὰς ἀκτὰς τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τὴν νορβηγικὴν χώραν, διὰ τοῦ κυριωτέρου βραχίονός του, τὸ μέγα τοῦτο θαλάσιον ρεῦμα ῥεῖ πρὸς βορρᾶν τὴν προχωροῦν εἰσχωρεῖ ἐν τοῖς παγετώδεσιν ὄχκοις παρὰ τῷ Spitzberg.

« Ἄγει πρὸς παρηγορίαν τοῦ πόλου » εἶπεν ὁ Michelet. Καὶ ὅντως ὁ εὐεργητικὸς Gulf—Stream διευθύνεται πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἔνθα ἡ θερμότης του διανοίγει ἐλευθέρως θαλάσσαν καὶ ἀναζωοποροῖ τὰς ζωϊκὰς δυνάμεις αἰτινες πανταχόσε εἰσὶν ἐξηπλωμένα.

Εἶναι ἀξίον σημειώσεως, ὅτι ἀληθῆς παράδοξις μεταδίδεται ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος περὶ τῆς υπάρξεως θαλάσσης ἐλευθέρως ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ, τινὲς δὲ ἀρχαῖοι κοσμογράφοι, ὡς οἱ Martin Behain καὶ Juan de la Cosa, παρέστησαν ἐπὶ τῆς παρ' αὐτῶν κατασκευασθείσης σφαῖρας εἶδος μεσογείου θαλάσσης ἐν ταῖς χώραις ταύταις.

Ἢδὲ δὲ, ἐναπόκειται εἰς τὸν δραστήριον δόκτορα Nansen νὰ βαδίσῃ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν βορειον πόλον, ἀφήσῃ τὸς φυσικοῦς σκοπεύουσ, καὶ γίνην κάτοχος τέλος πάντων τῶν ἀπείρων μυστηρίων του, ἐμπήγῃν ἄμα ἐπὶ τοῦ ἀκροῦ τοῦ γήινου ἀξονος τὴν ἐνδοξον σημαίαν τῆς ἐπιστήμης. »

Φ. Π.

Ο ΟΡΚΟΣ

(συνέχεια καὶ τέλος)

« Ἐ! παιδιὰ μου, τί ἔχει τραβήξῃ αὐτὸ τὸ παραδαρμένο τὸ κορμὶ δὲν λέγονται. Ἄλλα ὅλα θὰ τὰ ἔξανα, ἂν δὲν μοῦρριχαν οἱ Ἀρβανίταις ἕνα δαυλὶ ἀναμμένο στὰ στήθια μου τοῦ αἰσθάνομαι τὴν λαύρα του 'ς ὄλη μου τὴ ζωὴ. Τὸν πόνο δὲν τονε κατάλαβα ἔτρεμα ὅμως σάν τὸ ψάρι ὁ Ἀρβανίτης ἐφώναξε καὶ ἄλλους Ἀρβανίταις καὶ ἔρχονται τριγύρω μου. Ἔπιασαν νὰ μὲ σκιάσουν· δὲν μποροῦσα νὰ σταθῶ στὰ πόδια μου. Εἶπανε κάτι ἄλλο Ἀρβανίτικα, καὶ ἀμέσως βγάινε ἕνας τὸ πιστόλι νὰ ριξῇ ἀπάνω μου με σημαδεύει. Τὸ παιδί μου! φωνάζω καὶ ἀπλώνω καλλίτερα τὰ χέρια μου, μὴν τύχη καὶ ξεφυγῇ ἡ σφαῖρα καὶ τὸ εὖρη.

— Τι εἶναι μαννούλᾳ μου; ἐφώναξε τὸ δύστοχο. Ὁ Ἀρβανίτης δὲν εἶχε καταλάβῃ ἀκόμα πῶς εἶχα καὶ τὸ παιδί μαζί μου, ἀλλὰ ἄμα ἀκουσαν τὴν φωνίτσα του, ἔτρεξαν σάν σκυλιὰ λυσασμένα, καὶ ἄμα εἶδαν πῶς τὸ εἶχα δεμένο, ἔβγαλαν τὰ μαχαίρια γιὰ νὰ κόψουν τὰ σχοινιά. Ἄχ τί νὰ σὰς πῶ παιδιὰ μου, μὰ τὸ καύμῳ τῆς Πανώρηας, κάθε φορά ποῦ τραβοῦσαν τὸ μαχαίρι καὶ ἔκοθαν τὸ σχοινί, μοῦ φαινόταν πῶς τὸ ἔμπηγαν στὴν καρδιά μου. Ἄμα τὸ λυσαν τὸ ἴπρη ἐμπρός μου, τὸ ἀγκάλισα, ἀκούμπησα τὰ χεῖλιά μου ἀπάνω στὸ προσωπάκι του, καὶ κείνο μὲ ἀγκάλιαζε σφικτὰ σφικτὰ νὰ! μοῦ φαίνεται πῶς εἶν' αὐτὴ ἡ ὥρα, καὶ μοῦλεγε ἀγάλα ἀγάλα μὲ τρεμουλιαχτὴ φωνή.

— Σιχιάζομαι μαννούλᾳ μου, σιχιάζομαι. Οἱ Ἀρβανίταις ἔβγαλαν τὰ μαχαίρια καὶ μὲ φοβερίζανε πῶς θὰ μὲ σκοτώσουν γιὰ νὰ τάφησω, σάν νὰ ἤθελα τὴ ζωὴ ἄμα ἄφινὰ τὸ παιδί μου. Τι νὰ σοῦ κάμω ἡ ἄμοιρη; Ἦτανε πολλοί, δὲν μπόρεσα νὰ τὸ κρατήσω, μοῦ ἀνοίγουν τὰ χέρια, μοῦ τὸ ἀρπάζουν, ἔσφρα τὰς φωναῖς.

— Τὸ παιδάκι μου, σκυλιὰ, τὸ παιδί μου. Σκοτώστέ με. τί μ' ἀφήσατε; γιὰ ποῖον θὰ ζῶσω; Ποῦ θὰ μοῦ τὸ πάτε; τὸ ἔχω χαϊδεμένο! δὲν ἔχω ἄλλο. Δὲν ἔχετε καρδιά; μάννα

δὲν σὰς ἐγέννησε; Ζωντανὸ θὰ τὸ κλαίω; ποῦ μοῦ τὸ πᾶτε; Πανώρη!! Πανώρη μου!!

— Εἶδ' ἀνομιλᾶ μου, δὲν μ' ἀφίουν, θέλω νὰρθῶ. Γιὰ τὶ μ' ἀφίεις; Δὲν μ' ἀγαπᾶς; Ἐγὼ δὲ σοῦκαίκα τίποτε.

— Πανώρη μου στὴν εὐχὴν μου! Πανώρη μὴ μου γένης Τούρκικα!

— Ἀκούγα ἀκόμα τὴ φωνίτσα σου, ἀλλὰ ἀπὸ μακριὰ. Βιάζω μιὰ δυνατὴ φωνή, καὶ ζεῖμαι ξερὴ. Δὲν ἐτελειώνα;

Ἡ πρεσβύτις πάλιν διέκοψε τὴν διήγησιν αὐτῆς καὶ ἔπεσε πάλιν ὑπτία ἐπὶ τοῦ στρώματος, ἀπηυδηκυῖα τέλειον ἐκ τοῦ ἡθικοῦ κλονισμοῦ. Προσῆλθεσαν ἀσκαρδαμυκτι τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς κησαμένως ἔκτακτον καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν αὐτῆς ζωρότητα. Τίς οἶδε πόσον ζωρῶς ἀνεπόλει τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἀπεσπάρθη ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν αὐτῆς τοσοῦτον ὡμῶς καὶ ἀπανθρώπως τὸ θυγάτριον! Τὰ χεῖλη τῆς ὑπεκινούντο. Τὶ ἐψήφριζε; Δὲν ἔσχομεν τὸ θάρρος νὰ ταράξωμεν αὐτὴν καὶ ἀποσπάρωμεν ἀπὸ τῶν θλιβερῶν ἐντοπώσεων. Τίς οἶδεν; ἴσως νὰ συνδιελέγτο μετὰ τοῦ τρυφεροῦ αὐτῆς πλάσματος κατὰ τὰς ἐσχάτας τοῦ χωρισμοῦ των στιγμῆς. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτῆς εἶχεν ἐνώπιόν τῆς τὸ τέκνον τῆς, ἦτο ἱεροσυλία νὰ ταράξωμεν αὐτὴν. Μήπως ἡ μήτηρ δὲν ἐπιθυμῆι νὰ ἔχη μετ' ἐκυτῆς τὸ προσφιλεῖς τέκνον τῆς ὅσον μακροτάτον χρόνον ἔστω καὶ νεκρὸν;

Ταῦτα ἀνακυκλῶντες ἀπεμάζωμεν ἄφθονα τὰ δάκρυά μας, ἀτινα ἡ τραγικὴ τοῦ χωρισμοῦ τῆς μητρὸς ἀπὸ τοῦ μονογενοῦς τέκνου διήγησις προῦκάλεισε.

— Ἐ, παιδί μου, ἐξηκολούθησεν ἡ πρεσβύτις διακόψασα τὴν σιγὴν καὶ ἀναλαβούσα τὴν προτέραν αὐτῆς θέσιν, τώρα θὰ θέλετε ν' ἀκούσῃτε τί μ' ἀπόκαμν οἱ Ἀρβανίταις.

Ἄμα συνέφερα ὀλίγο καὶ ἀνοιξα τὰ μάτια μου, βλέπω ὅτι βρισκόμουν μὲσα σ' ἕνα κατωῦρι. Μοῦ φαίνονταν ἀκόμα ψέμμασα πῶς δὲν εἶχα τὸ παιδί μου. Τοὺς μίλησα, ἀλλὰ δὲν με ἐκαταλάβαιναν καθὼς καὶ γώ, δὲν καταλάβαινα τὴ γλῶσσά τους. Ἦρθε ὕστερα ἕνας ἄλλος Ἀρβανίτης, κύτταξε ταῖς πληγαῖς μου, μοῦ ταῖς ἔδεσε καλὰ. Νὰ μὴ σὰς τὰ πολυλογίῳ, παιδί μου, ἔπειτα ἀπὸ πέντε μέραις, ποῦ ζεῖμαι ἐκεῖ ἀπὸ κάτω, με πήρανε, με ἔβαλαν ἀπάνω σ' ἕνα

μουλάρι καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὰ Γιάννενα. Ἐκεῖ μὲ πούλησαν σ' ἕνα Ἄγγλὸν ποῦ ἤξερε τὰ Ρωμαῖκα. Ἄμα ἦρθε ἀνθρώπο ποῦ με καταλάβαινε ἔπεσα στὴ πόδια του κλαίοντα καὶ ἀφ' οὗ τοῦ διηγήθηκα ὅλη τὴ συμφορὰ ποῦ ἔπαθα καὶ τὸ χωρισμὸ, δὲν ἔπεσα τεσπᾶνι νὰ κυττάξῃ νὰ ἀγοράσῃ πουθενὰ τὴ Πανώρη μου καὶ νὰ δουλεύω σκλάβη, ἄς ὅλη μου τὴ ζωὴ μὲ οὐλή μου τὴ καρδιά. Ἦταν ἀγαθός, πολὺ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἡ καρδιά του πονοῦσε ἀμα τοῦλεγα τὸν καὶ μὸ μου. Ἀλλὰ ποικνοῦ δὲ θὰ μάλτανε ἡ καρδιά νὰκούῃ αὐτῇ τῇ δυστυχίᾳ; Μοῦδωκε ὑπόσχεσι πῶς θὰ φροντίσῃ. Ἀλλὰ ἡ μέραις περνούσανε καὶ οἱ μῆνες καὶ ἐγὼ ἡ κακομοῖρα ἀρχίζα νὰ χᾶνω τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ τὸ ξαναἰδῶ. Ὅσαις γειτόνισσας γινώριζα ἄλλη κοιβέντα δὲν ἔκανα πὲρὰ ταῖς ρωτοῦσα μὴν εἶδανε τὸ παιδί μου. Ἀλλὰ ποῦ νὰ πάρῃς λογαριασμὸ! Μὰς ἔλεγαν πῶς πολλὰ παιδιὰ τὰ εἶχανε πάει στὴν Πόλι, ἄλλα ὡς καὶ στὸ Ἄλτσερι. Αὐτὸ ἦτανε γραπτὸ μου. Δὲν τὸ ξαναἰδῶ. Ποιὸς ξέρει ἂν εἶναι στὴ ζωὴ; Ἀχ παιδί μου, τί κρυφαῖς λαχτήραις δέρνουν τὰ στήθια μου. Ἄν εἶναι σὲ κανενὸς χριστιανοῦ καλὰ, ἀμ' ἂν ἀλλαξοπίστης; Ἄμα συλλογοῦμαι αὐτό, εἶναι διπλὸ τὸ κεντέρι μου. Αὐτὴ ἡ ἔγνοια μοῦ τρώει τὰ σωθικά μου. Γιὰ τὶ μάθαινα στὰ Γιάννενα πῶς τὰ μικρὰ τὰ παιδιὰ τάκνυαν Τούρκους.

— Καὶ πῶς βᾶβα ἐφυγε ἀπὸ κεῖ;

— Ἐμμεσα 15 χρόνια σκλάβη, παιδί μου. Ἐκεῖ ἀντάμωσα μιὰ Μισολογγίτσα ποῦ συμπειρεύαμε καὶ λίγο. Αὐτὴ δὲν περνοῦσε καλὰ στὸν ἀφέντη τῆς καὶ κύτταξε τρόπο νὰ φύγῃ κρυφά. Συνεννοηθήκαμε μαζί. Εἴπαμε τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥρα ποῦ θὰ βρεθοῦμε. Τὸ θυμοῦμαι σὰν νὰναι τώρα. Σημέρωσε πρωτομαγιά. Μιὰ ἄλλη σκλάβη ποῦ μαγεῖρεσε τὸ πιάφι τοῦ Ἀγγέλου ἐκείνη τὴ βραδιά δὲν τόχε πιτύχη καλὰ: θύμωσε ὁ ἀφέντης καὶ τὸ πείταξε μαζί μὲ τὸ τσουκάλι ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο καὶ μοῦ λέγει.

— Μαγιοῦλα ἀντε νὰ πάρῃς ρυζὶ νὰ μοῦ φτιάξῃς σὺ τὸ πιάφι. — Ὁ θεὸς ἔπεστεῖλε αὐτὴ τὴ πρόφασιν γιὰ ν' ἔγω ὤσω. Βιάζω τὸ νερὸ στὴ φωτιὰ καὶ βιάζω ὤσω, καὶ ὁ Ἄγγελο ἀκόμα περιμένει, τὸ πιάφι. Τρέχω καὶ ἀνταμώνω καὶ τὴ Μαρινέτα τὴν συμπειτέρη μου. Κ' ἐκείνη δὲν εἶχε πάρη οὔτε

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

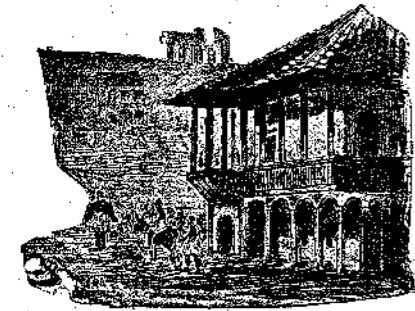
Περιαιώσασα τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἡ δεσποινὶς Ῥαμῶ, τὴν ἐτοποθέτησε μετὰ τῶν φύλλων ἐνὸς βιβλίου, βλέπουσα δέδοτι ἡ ὥρα ἢ εἶχε παρήλθει καὶ ὅτι οἱ κύνες τῆς ἐπετίθεντο, καὶ οὐδὲν τὴν ἐπροφύλλαττεν, εἰμὴ λεπτότατος τῆς κλίνης χιτῶν, ἔσβουσε τὸ φῶς καὶ κατεκλίθη.

Τὴν ἐπαύριον μεταβαίνουσα εἰς τὸ λουτρόν ἐρριψε τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐν Ναυπλίῳ διαμονῆς των διήλων περιεργόμενοι τὴν πόλιν ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐξήντησαν πᾶν ἀξιοθέατον, εἰδέσαν δὲ νὰ ἔκταθῇ ὁ κύκλος τῶν ἐκδρομῶν αὐτῶν.

Ἐπισκέφθησαν κατὰ πρῶτον τὴν Τίρυνθα, ἵνα ἐκπληρωθῇ ἡ πρὸς τὴν Δεσποινίδα Ῥαμῶδοθεῖσα ὑπόσχεσις, καὶ μετὰ τοῦτο πάντα τὰ ἀξιοπερίεργα μέρη περὶ τῆς πόλεως.

Πρωῖαν τινα κατὰ τὸ πρόγευμα ὁ λογαγὸς πρότετενε νὰ μεταβῶσιν ὡπως διέλθωσι τὴν ἡμέραν εἰς τὸ Ἄργος.

Ἡ οἰκία ἐν ἣ ἕνεκατοῖτῃ ὁ Θεοχάρης

— Τὶ λαμπρὰ ἰδέα, εἶπεν ὁ Κώστας Θεοχάρης, πρὸς δὲ ἡδὴ διέλαμψεν ἀόριστός τις ἐλπίς.

Ἦλιξεν ὅτι τὰ ἀπροσδόκητα τοῦ περιπάτου τούτου θὰ τῶν περῆσιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ εὐρεθῇ κατᾶμνος μετὰ τῆς Ῥαλοῦς... Ὅπως ἄλλοτε ἡ θέλλαι τῶν παρῆσχε τριαυτὴν ὕπισθεν τῶν ἀρχαίων Ἀσόντων τῶν Μυκηνῶν.

Ὁ! τὴν φορὰν ταύτην θὰ ὤμιλε: διότι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ζῆσῃ ἀνευ τῆς ὤραις ταύτης κόρης.

Κύριε Θεοχάρη, εἶπεν ἡ πονηρὰ Γαλλίς, ὡσεὶ ἐμάντευσ τούτους στοχασμοὺς τοῦ ἐρωτολήπτου νέου, καὶ εὕρισκεν ἡδονὴν νὰ τὸν περᾶξῃ: δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ τρυγήσῃτε τὰς ἐν Κορίνθῳ ἀμπέλους σας;

Βέβαια, εἶναι καιρὸς, ἀνεφώνησεν ἡ κυρία Ἀντωνοπούλου, ὅπως ἀθῶως...

Μὲ τοιοῦτον ἥλιον, ὅπου ἔχομεν πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ἔπρεπε ὅλη ἡ σταφίς νὰ εἶχεν ἤδη τρυγηθῇ, ξηραθῇ καὶ ἀποθηκευθῇ, ἐπανέλαθεν ἡ μῆμη.

Ὁ! ὄχι, ἀπεκρίθη ὁ νεανίας. Ἐπειτα καὶ ἂν ἡ σταφίς ἦτο ὤριμος, ἡ ζέστη εἶναι τόσο δυνατὴ ὥστε ἐπικεῖται κινδύνος, καὶ γινώριζετε ὅτι...

Ναί, ἂν πῆσῃ βροχὴ ἐπὶ ἐξκλωμένης σταφίδος κατὰ γῆς, καταστρέφεται. Τὸ γινώριζομεν αὐτὸ καλῆτερον ἀπὸ ὑμᾶς.

Ἦπῃρξεν καὶ ἕτερον τι ὅπερ οἱ λοιποὶ δὲν ἐγινώριζον, δηλαδή ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅστις ἀνησύχη μεγάλως διὰ τοὺς ἀμπελωνιάς του, περὶ τῶν ὁπίων οὐδεμίαν παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐλάμβανε εἰδήσιν, τὸν εἶχε διατάξει, μετὰ τὴν εὐνοίαν αὐτῶ ἐπιτακτικῶν ὕψος, ἵνα ἐπωφεληθῇ τῆς καλοκαιρίας καὶ τελειώσῃ τὸν τρυγητόν καὶ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος, καὶ ἐπανέλθῃ ἀμέσως εἰς Ἀθήνας.

Ἡ ἐπιστολὴ εἶχεν ἤδη καθυστερήσει δύο ἡμέρας, διελθούσῃ

τῆς παντόφλαις τῆς. Ξεκινήσαμε ὅλη τὴ νύχτα. Τὶ τραβήξαμε στὸ δρόμο καὶ πᾶς γλυτώσαμε ὡς ποῦ νὰρθώμεν εἰδῶ, ἕνας θεὸς τὸ ξέρε. Δὲν μπορῶ παιδιὰ μου τώρα νὰ σὰς τὰ εἰπῶ. Ἀλλὰ τί ὠφέλησεν; Ἦρθε χωρὶς τὴν Πανώρη: ὁ καὶ μὸς τῆς μοῦ τρώει τὰ σωθικά μου.

Ἠγέρθημεν διότι ἐνοήσαμεν ὅτι ἐκακουργούμεν πλέον στεροφούντες αὐτὴν τὴν ἀναγκαίαν ἡσυχίαν.

— Πανώρη, φέξε στὰ παιδιὰ. στὸ καλὸ παιδιὰ μου.

Ἀκούσαντες ἐπαναλαμβάνομεν τὸ ὄνομα τὸ ἐγκλίτων τοσαύτας ἀναμνήσεις, ἐνομίσασμεν ὅτι ἡ πρεσβύτις παρελήθει. Καὶ ἐξερχόμενοι ἠρωτήσαμεν τὴν κόρην, ἥτις διὰ μικροῦ λυχνίτικου προέπεμπεν ἡμᾶς.

— Παραμιλάει, κόρη μου, ἡ βᾶβα σου καὶ ἀναφέρει ἀκόμη τὸ παιδί τῆς;

— Ὅχι δὲν παραμιλάει: μὲν μὲ λέγει καὶ μένα Πανώρη. Γιὰ τὶ ἡ βᾶβα μου μὲ βόπτισε καὶ μοῦ ἔδωκε ὄνομα τοῦ παιδιοῦ τῆς.

Ἐξήλθομεν βαρυσυμούνητες καὶ διασχίζοντες τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἥτις εἶχεν ἐπανεῖληθῃ ἠδὴ εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς γαλήνην καὶ ἡσυχίαν. Εἰς πόσας ἀρὰς γε τῶν σκοτεινῶν ἐκείνων οἰκιῶν, διελογίζομεθα, δὲν ἐπικρατεῖ ἡ αὐτὴ συγκίνησις, οἴα καὶ εἰς τὸν μικρὸν οἰκίσκον; Πόσαι καρδίαι δὲν στενάζουσι, δὲν κλονίζονται ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς φοβερᾶς ἐκείνης νυκτός; Ἀπῆλθομεν τέλος εἰς τὰ ἴδια ἕκαστος, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὸν καὶ μὸς τῆς Πανώρης.

G. M.

Η ΥΠΕΡΒΟΗ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΙΝΕ ΠΑΘΟΣ

Ἡ πολλὴ ἀνάπαυσις ἀποναρκώνει. — Ὁ πολὺς θόρυβος φέρει παραξάλην. — Ἡ μεγάλη ψυχρότης εἶναι ἀκηδία. — Ἡ πολλὴ ἐνεργητικότης ἀνησυχία. — Ὁ πολὺς ἔρωσ ἀποθαμβώνει τὸν νοῦν. — Ἡ μεγάλη χρῆσις φαρμάκων δηλητηριάζει. — Ἡ πολλὴ λεπτότης εἶναι πανουργία. — Ἡ μεγάλη αὐστηρό-

της εἶναι σκληρότης. — Ἡ μεγάλη αὐθάδεια τόλμη. — Ἡ μεγάλη οικονομία, φιλαργυρία. — Ἡ πολλὴ ἀγαθότης εἶναι ἀδυναμία. — Ἡ μεγάλη κλωσὴ εἶναι βᾶρος. — Ἡ πολλὴ χρῆσις τιμῶν, τυραννία. — Ἡ μεγάλη ἐλευθεριότης παραλοσία. — Ἡ πολλὴ εὐγένεια, χαμέρπεια. — Ἡ μεγάλη πίστις ἀπάτη. — Ὁ πολὺς ἐγωῦσμός ἠλοφονία. — Ἡ μεγάλη ἀνεκτικότης ἀνοησία. — Ἡ μεγάλη ἐπίδειξις πνεύματος ζημία. — Αἱ πολλοὶ ἡδοναὶ ἄγουσιν εἰς τὸν τάφον.

ΤΟ ΩΡΟΛΟΙΟΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Βεβαίως πᾶς τις θὰ ἤκουσε πολλὰκις τὸν μικρὸν ἐκείνον κρότον, ὅστις ἀκούεται συνήθως ἐν τοῖς δωματίοις, καὶ ὅστις ὁμοιάζει πρὸς τὸν τοῦ ἰκκεμοῦς τοῦ ὠρολογίου. Ὁ κρότος οὗτος ἠθροῦθη ἀνεκῶθεν ἀνεξήγητος, καὶ ἐνέσιπει πολλὰκις τὸν τρόμον εἰς τοὺς δευσιδαίμονας οἴτινες τὸ ὄνομασαν «ὠρολόγιον τοῦ θανάτου».

Οἱ φυσιοδίφαι ἐν τούτοις ἐνωρίς ἐσκέφθησαν ὅτι οὗτος θὰ προήρχετο βεβαίως ἐκ τῆς κινήσεως ἐντόμου τινος, καὶ οἱ μὲν ἀπέδωκαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀράχνην, ἕτεροι δὲ εἰς τὸ μικρὸν ἐκείνον ζώφιον τὸ ὁποῖον καλεῖται *φθειρ τοῦ ξύλου*, καὶ ἕτεροι εἰς τὸ κολοόπτρον τὸ ὀνομαζόμενον *ξυλοφάγος*, διότι διατρύσσῃ τὸ ξύλον ὡς τρύπανον. Μεταξὺ δὲ ἐκείνων οἴτινες παρεδέχθησαν τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην, ἐνομήθη ὅτι ὁ κρότος προήρχετο ἐκ τῆς σκαφῆς τοῦ ξύλου, γινομένης πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς ἐκ μέρους τοῦ σκώληκος, ἡ δίοδου πρὸς ἔξοδον.

Αἱ ἐωτέραι ὁμῶς παρατηρήσεις ἐπιβεβαίωσαν ὅτι ὁ κρότος οὗτος ὀφείλεται ἀναντηρήτως εἰς ξυλοφάγον σκώληκα, ὅστις παράγει αὐτὸν ὀχι σκᾶπτων τὸ ξύλον, ἀλλὰ κτυπῶν αὐτό, καὶ ὅτι ἐπομένως πᾶσα δεισιδαιμονία περὶ φαντασιώδους κρότου προερχομένου ἀπὸ ἀοράτου τινος ὠρολογίου τοῦ θανάτου, ἐστὶ χιμαίρα.

ἐκ Κορίνθου καὶ ἀποσταλέσα ὑπὸ τοῦ ἱερέως παρ' ἠ κατωῖο ὁ Κώστας, συνεπῶς οὐκ ἀνευ τρόμου ἐσκέπετο τὰς συνεπείας τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ πατρὸς του.

Ὁ Βουλευτὴς Θεοχάρης ἦτο ἄνθρωπος ἀπλοϊκώτατος! Αὐστηρὸς πρὸς τὸν ἑαυτὸν του ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους εἶχε τὸν χαρακτῆρα ἀληθοῦς ἀρχαίου Σπαρτιάτου. Ἀπὸ δὲ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου αὐτοῦ διῆγε βίον σχεδὸν ἀσκητοῦ, οὐχ ἦττον ἢ αἰωνηδία αὐτῇ ροπῇ πρὸς τὴν εὐλάβειαν οὐδὲν ἕτερον ἦτο ἢ ἀληθὴς μισανθρωπία.

Οἱ ἄνθρωποι ἐν γένει τῶ ἐφαίνοντο ψεύσται καὶ ἄθλιοι διότι τοὺς ἐμίσει. Ἰδίως ἀπηχθάνετο δύο τάξεις ἀνθρώπων, τοὺς καλαμαράδες, οὓς ἐξελάμβανε ὡς ἐπίτηδες κατελθόντας εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὑπερ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος πρὸς ἰδιοποίησιν τῶν ἀγαθῶν τῆς νίκης των, καὶ τοὺς χαβια-

ροχαλίτας, οὓς μετὰ περιφρονησεως ἀπεκάλει, ὡς ἐλθόντας ἐπίσης εἰς Ἑλλάδα ἀφ' οὐκ ἀπέκησαν διὰ παντός θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου περιουσίαν ἐν τῶ ἐξωτερικῶ, ἵνα διαμείνωσιν πλέον ἐν αὐτῇ, οἰκοδομοῦντες μέγαλα ἐκ μαρμάρων κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, καὶ νυμφεύοντες τὰς θυγατέρας αὐτῶν μετὰ τῶν πρωτοτόκων υἱῶν τῶν πρώτων οἰκογενειῶν τοῦ τόπου.

Καθ' ὅσον ἀφορξ αὐτόν, ἦτο ἀρκετὰ πλούσιος ὡπως ὁ υἱὸς

αὐτοῦ μὴ λάθῃ ἀνάγκην νὰ πωλήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοχάρους χάριν τῆς προικός, πλὴν καὶ ἐὰν ἦτο πενίστερος καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰώβ, θὰ τὸν ἐφόνευσ ἢ ἄλλον ἢ νὰ τὸν ἔβλεπε αἰμομυγνόμενον ἐν τοιοῦτῃ συναικεσίῳ.

Διειτῆρει, βλέπετε, κατὰ γράμμα τὸ εὐαγγελικὸν ρητόν. «Ἐὰν ὁ ὄφθαλμός σου σὲ σκανδαλίξῃ ἔκβαλε αὐτόν», ὁ ἀρχαῖος οὗτος στρατιώτης, ὡς καὶ ἐμπράκτως εἶχεν ἀποδείξει ἐν ἀξιωμανημονεῦτῳ τινι περιστάσει.

Ἰδοὺ δὲ πῶς. Κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν ἐνῶ διηθυνε σῶμά τι ἐκ τῶν κατὰ τοῦ βασιλέως Ὄθωνος ἐπαναστατησάντων, συγκρουσθεῖς μετὰ τοῦ βασιλικοῦ στρατοῦ ἐπληρωθῆ ὑπὸ σφαίρας κατὰ τὸν βραχίονα καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὰ ὄρη, ἐνθα οὐδεμίαις ἐλπίδεις ὑπαρχούσης πρὸς θεράπειαν ἔνεκεν ἐλλείψεως ἰατροῦκαὶ συνεπῶς φοβούμενος μὴ

προσβληθῆ ὑπὸ γαγγραινῆς, διέταξε τοὺς ἀνδρας του ν' ἀνάψωσι πυρὰν καὶ ἀναλύσωσι ρητινὴν ἐντὸς χύτρας. Τούτου γενομένου ἐρριψε τὸν μακρὸν του χαμαὶ, ἀνήγειρε τὴν χειρὶδα τοῦ ὑποκαμίσου του ἀναθεν τοῦ ἀγκῶνος του, δὲ ἡ σφαῖρα εἶχε καταθραύσει, καὶ θεῖς αὐτόν ἐπὶ κορμοῦ δένδρου ἐλάτης, δι' ἐνὸς κτύπου μὲ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σπάθην ἀπέκοψε τὸν βραχίονά του πρὶν ἢ λάθωσι τὸν καιρὸν οἱ ἄνθρωποι τὸν νὰ κα-

Ἡ Λάρισα κειμένη παρὰ τοὺς πρόποδας...

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Είς Άγγλος εισέρχεται εις τὸ ξενοδοχείον τοῦ κ. Τσοῦχλου...

— Πίνω... λέγει πρὸς τὸν ὑπηρετὴν.
— Τί πίνεις; ἐρωτᾷ οὗτος.
— Πίνω... λίστ...
Ὁ ὑπηρετὴς δὲν ἔννοιε τίποτε, καὶ ὑποθέτων ὅτι ζητεῖ...

— E! E!! ἔχετε λάθος, Κύριε Ντήμαρκε, τὸ ἴντωρ τῶν...

— AAA!!!... τοῦτο δὲν τὸ πιστεύω Μίστερ Κ... ἀφοῦ...

Εἰς τὸ παρὰ τῆ ὁδῷ Σταδίου φωτογραφεῖται τῶν Δεσποινίδων...

Αἱ Δεσποινίδες Κάντα διατάσσουσιν ἀμέσως τὸν ὑπάλληλον τῶν...

τανοήσασαι τί ἐμελλε νὰ πράξῃ. Τὸ αἷμα ἦδη ἔφρεε ποταμῶδη...

λαὸς θὰ ἐκινδύνουν ν' ἀνατραπήσῃ. Οὕτω δ' ἐποχοῦμενοι ὑπὸ...

ἀπέναντι τῆς φωτογραφικῆς συσκευῆς ἐφωτογραφήθη ὡς ἐπιθυμῶμεν.

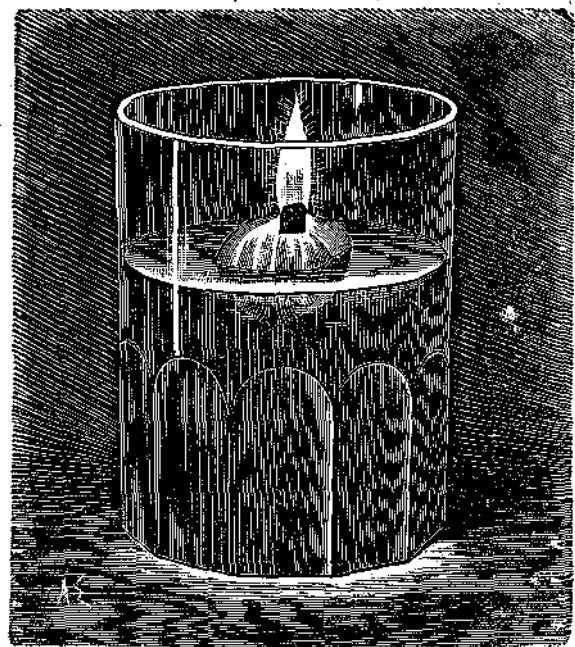
Οὐδὲν ἀπεικονίζῃ πιστότερον τὸ ἀγγλικὸν φλέγμα ἀπὸ τοῦ καταπύρου...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

Κανδήλα ἐκ βαλανιδίου

Πάντες γινώσκουσι τὰ ἡμέρα καὶ τὰ ἄγρια βαλανιδία καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν...

ἐσπέρως ἀνάπτει τὴν θρυαλλίδα καὶ θὰ ἔχητε μέχρι πρώτης νέον εἶδος κανδήλας.

πρέπει νὰ λάβητε εἶναι νὰ προσέζητε ὥστε τὸ βαλανίδιον νὰ πλέῃ...

Ἐπιπλοῦσιν ἀνοητοὶ καλῶς ἐστολισμέναι, ὅπως ὑπερκοῦσιν ἀνόητοι...

Ἀκροπόλεως, εἴτα ἐπὶ τῆς παναρχίας ταύτης βάζουσι τὰς ἀλληλοδιαδόχους...

ἔξυλον ὅστις ἐχρησίσμευ καὶ ὡς διάδρομος δι' οὐ συνεκινώνουν...

ΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως»

Ἐπειδὴ τινες τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἠτήσαντο πληροφορίας καὶ διασαφήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῶν κληρώσεων τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγγελίᾳ ἀναφερομένων λαχείων, σπεύδωμεν νὰ μεταδώσωμεν αὐτοῖς ταῦτα, κατωτέρω.

Αἱ ἐν λόγῳ 25 κληρώσεις τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ 25 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας θὰ ἐνεργῶνται κατ' ἔτος ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Φύσεως ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς καὶ δύο ἢ τεσσάρων ἐτησίων συνδρομητῶν ἐν τινὶ ἡμέρᾳ καὶ ὄρα πρότερον ὀρισθησομένη καὶ δημοσιευθησομένη ἐν τῇ Φύσει.

Πᾶς συνδρομητὴς δύναται νὰ παρευρεθῇ κατ' αὐτὴν.

Αἱ κληρώσεις αὐταὶ θὰ γίνωνται εἰς τὸ τέλος ἢ περὶ τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Φύσεως θὰ προμηθεύηται κατ' ἔτος 25 ἀριθμοὺς τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν καὶ 25 ἐτέρας τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἧτοι ἐν ὅλῳ 50 ἀριθμοὺς, οἵτινες θὰ κληρῶνται μεταξὺ τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν αὐτῆς. Δηλονότι, ἐὰν οἱ ἐτήσιοι συνδρομηταὶ εἰσὶ 400 ἢ 500, πενήτηντα ἐκ τούτων θὰ γίνωσι κάτοχοι τῶν 50 λαχείων, ὧν οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ ὀνόματα θὰ δημοσιεύωνται τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως ἐν τῇ Φύσει. Ἐὰν δέ τις τῶν 50 τούτων ἀριθμῶν τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν ἢ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας εὐνοηθῇ ὑπὸ τῆς τύχης καὶ κερδίῃ ποσὸν τι σημαντικὸν ἢ οὐ, τοῦτο φυσικῶς θ' ἀνήκη εἰς τὸν κληρωθέντα συνδρομητὴν μίαν 10 0) ὅπερ προῦρισται ὑπὲρ τῆς «Φύσεως.»

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ μὴ καταβαλόντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν, θ' ἀποκλείωνται τῶν ἐν λόγῳ κληρώσεων.

Ἡ Διεύθυνσις

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Ι. Θ. Μ. Πύργου. Ἐπιγραφή διωρθώθη. Ἀπόδειξις εἶχε σταλῆ μὲ προηγούμενον φύλλον.—Γ. Η. Ρ. Σπάρτην. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 140.—Α. Ζ. Πύλον. Ἐλάβομεν ἐπιταγὴν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀποδείξεις, δῶρα καὶ σειραὶ «Φύσεως» ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. Ἀπαντᾶς ἐνεγράψαμεν.—Σ. Μ. Κορώνην. Ἐλάβομεν ἐπιταγὰς καὶ ἐνεγράψαμεν ὅλους εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις ἀποστέλλομεν σὺν τῷ παρόντι φύλλῳ, ἃς φυλάττετε διὰ κληρώσεις λαχείων.—Α. Δ. Α. Γαλατ. Σῆς ἐνεγράψαμεν. Ἀποδείξις σας φέρει ἀριθ. 155 ἣν ἀποστέλλομεν ὡς γράφετε.—Α. Σ. Ἐρμιόνην. Ἐλαβον καὶ εὐχαριστῶ. Ἀποδείξις σας φέρει ἀριθ. 156. Συμφωνῶ πληρέστατα καὶ ὡς βλέπετε ὑπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα βαδίζω. Βραδύτερον θὰ εὐχαριστηθῆς πλεότερον. Ἐν τούτοις ἐνέργησον ἐγγραφὰς.—Ηλ. Γ. Α. Ἀταλάντην. Ἐλάβομεν συνδρομὴν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξις σας φέρει ἀριθ. 157 ἣν ἀποστέλλομεν σὺν τῷ παρόντι φύλλῳ.—Α. Α. Σ. Βῶλον. Ἐλάβομεν συνδρομὴν σας καὶ εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξις σας φέρει ἀριθ. 158.—Κ. Ν. Τήνον. Ἐλαβον συνδρομὰς, εὐχαριστῶ πολὺ. Ἀναμνήνω εἰδήσεις σας καὶ ἐλπίζω πολλὰ ἐξ Ἄνδρου. Δι' εὐμενεῖς κρίσεις σας κολακεύομαι, ἐν τούτοις βαθμηδὸν θὰ ἴδης ἐτι ἄραιότερα πράγματα καὶ θὰ εὐχαριστηθῆς πλεότερον.—Η.Κ. Ναύπλιον. Ἐπιταγὴν ἔλαβον καὶ ἐγγράφας συνδρομητὰς ἀπέστειλα σειρὰς καὶ ἀποδείξεις σὺν παρόντι φύλλῳ. Ὁμοίως καὶ [δῶρα καὶ εἶμαι ὑπόχρεως διὰ καλὴν ἐνθύμησιν. Πιστεύω ὅτι πάντοτε θὰ λέγητε τὸν γλυκὺν λόγον σας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἀποστίνονται ἐγγράφως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Φύσεως, ὡς καὶ οἱ ἀποστέλλοντες πρὸς αὐτὴν τὴν συνδρομὴν τῶν, καὶ οἱ

αἰτοῦντες παντοσείδεις παρ' αὐτῆς πληροφορίας, νὰ ἀναγινώσκωσι τὰς Ἀνταποκρίσεις τῆς Φύσεως ἐνθα θὰ εὐρίσκωσι τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν.

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ,
ΕΦΕΤΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ,
ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ, ΠΟΙΗΣΙΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ.

ΚΑΙ

ἐν γίνεσθαι διατριβαὶ καὶ δημοσιεύσεις ποικίλαι, κοινωφελεῖς,
τερπναὶ καὶ χρήσιμοι εἰς πάντα κοινωνικὸν ἄνθρωπον

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΙΑ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΟΡΟΙ ΕΠΩΦΕΛΕΙΣ

Πᾶς συνδρομητὴς προσληρόνων ἐξάμηνον συνδρομὴν λαμβάνει δωρεὰν ἓνα χάριτὴν τῆς πειραματικῆς Φυσικῆς Ἱστορίας καὶ ἓν Ἡμερολόγιον διαρκὲς ἢ διασκεδαστικὸν τι βιβλίον. Πᾶς δὲ προσληρόνων ἐτησίαν συνδρομὴν λαμβάνει μέρος, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, εἰς 25 κληρώσεις τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν, καὶ εἰς ἐτέρας 25 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐτησίως.

Ὁ ἐγγράφων 8 συνδρομητὰς λαμβάνει τὴν «Φύσιν» δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος.

Προγεγότεροι ἀριθμοὶ τῆς ΦΥΣΕΩΣ πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς πρὸς 10 λεπτὰ ἐλάχιστον φύλλον.

Κατὰ Κυριακὴν δὲ καὶ Δευτέραν πωλεῖται καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Δι' ἓν ἔτος διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δραχ. 6, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 10.
Διὰ ἕξ μῆνας " " " 4, " " " " 6.

Γραφεῖον ὁδὸς Μουσῶν-Νίκης ἀριθ. 2 παρὰ τῇ Πλατ. τοῦ Συντάγματος.

Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

13 — Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας — 13

Παρὰ τὴν Μητρόπολιν

Εἰς τὸ ἀνωτέρω κατάστημα εὐρίσκονται ὅλα τὰ εἶδη τῶν ὕλικῶν διὰ γυναικείους πῆλους.

Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι καὶ πῆλοι ἑτοιμοὶ τῆς τελευταίας ἐποχῆς ὄλων τῶν σχημάτων καὶ ποιότητων κατασκευάζονται δὲ καὶ κατὰ παραγγελίαν ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου.

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς

«ΦΥΣΕΩΣ»

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» ἀναδέχεται τὴν προμήθειαν οἰουδήποτε ἀντικειμένου ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐπὶ προμηθειᾷ 5 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς.